

Zburând în gânduri

Eugenia Calancea

În mintea mea adun tot ce era de la-nceput,
tot ce-am simțit și am trăit alături de tine
și mă întreb ce-am făcut în inima ta de-am încăput,
cu zâmbete și iubiri că nu au fost puține.

Așa le prind pe toate-n inima mea,
le-așez pe rând cu toată valoarea lor,
e poarta din amintire și chiar dincolo de ea,
și care mă ridică spre un izvor de dor.

Eu cred că din el voi putea ușor sorbi,
că setea mea poate fi a îngerilor istorie,
dar tu nu știi de vei putea deosebi,
buchete de iubire cu raze cusute-n datorie.

Poți să guști din izvor cu desăvârșire,
poate setea fără de margini te-a văzut
și sper ca trupul tău să-și vină în fire,
cu amintiri plăcute și clipe noi de neprevăzut.

Și-atunci când risipesc a mea nedumerire,
te caut cu disperare să-ți văd ale tale priviri,
dar cred că văd în ochii tăi multă iubire
și-apoi zburăm în gânduri fără opriri.